

Recerca 1**Regressió a segon grau: causes i conseqüències**

Autors: Josep Cid Moliné i Beatriz Tébar Vilches, amb la col·laboració d'Aina Ibáñez i Roig

1. Introducció

Aquesta recerca estudia la pràctica de la regressió a segon grau des d'una classificació en tercer grau als establiments penitenciaris de Catalunya. La classificació en tercer grau és un pressupòsit necessari per acabar la condemna amb algun dels dos mecanismes de retorn esglaonat i supervisat a la comunitat que preveu el nostre sistema penitenciar: el règim obert i la llibertat condicional. La recerca existent assenyala que finalitzar la condemna amb un mecanisme de transició a la vida en comunitat afavoreix la reinserció. Tanmateix, aquest retorn esglaonat no és la forma habitual de finalitzar una pena privativa de llibertat. Tal com es veu en la taula 1, les dades de Catalunya per al període 1996-2010 ens indiquen que aproximadament tres de cada cinc penats són excarcerats sense transició progressiva i, per tant, sense supervisió.

Taula 1. Forma d'acabar la condemna: primer grau, segon grau, tercer grau o llibertat condicional. Catalunya (1996-2010)

Any	N	N 1r-2n grau	% 1r-2n grau	N 3r grau	% 3r grau	N LC	% LC	% 3r grau + LC
1996	4.433	3.174	71,6	370	8,3	889	20,1	28,4
1997	4.014	2.693	67,1	431	10,7	890	22,2	32,9
1998	3.464	2.276	65,7	439	12,7	749	21,6	34,3
1999	2.710	1.722	63,5	333	12,3	655	24,2	36,5
2000	2.573	1.636	63,6	307	11,9	630	24,5	36,4
2001	2.441	1.538	63,0	317	13,0	586	24,0	37,0
2002	2.218	1.543	69,6	187	8,4	488	22,0	30,4
2003	2.194	1.507	68,7	212	9,7	475	21,6	31,3
2004	2.230	1.497	67,1	281	12,6	452	20,3	32,9
2005	2.248	1.455	64,7	300	13,3	493	21,9	35,3
2006	2.360	1.481	62,8	354	15,0	525	22,2	37,2
2007	2.574	1.688	65,6	353	13,7	533	20,7	34,4
2008	2.201	1.283	58,3	396	18,0	522	23,7	41,7
2009	3.201	2.057	64,3	559	17,5	585	18,3	35,7
2010	3.570	2.258	63,2	701	19,6	611	17,1	36,8
1996- 2010			65,3		13,1		21,6	34,7

Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació (Conselleria de Justícia, Generalitat de Catalunya). Informació no publicada facilitada als autors.

La taxa de tercers graus que són revocats a Catalunya se situa, aproximadament, en el 29% en el període 2006-2012.¹ Les persones que han estat regressades tenen més probabilitats d'acabar la condemna sense cap mecanisme de transició esglaonada a la comunitat. De manera que la regressió a segon grau és un dels factors que explica per què només una minoria de presos finalitza la seva condemna amb un alliberament gradual i supervisat a la comunitat. La taula 2 mostra l'impacte que tenen les regressions a segon grau en les taxes d'alliberament esglaonat, sobre la base de considerar quin seria el percentatge de persones que finalitzarien la condemna en tercer grau o en llibertat condicional en cas que no haguessin estat regressats. La conclusió es que aquesta taxa pujaria 14 punts percentuals i arribaria a incloure gairebé la meitat de la població empresonada.

Taula 2. Impacte de la regressió a segon grau en les taxes de persones alliberades amb transició a la comunitat. Catalunya (2006-2010)

ANY	N alliberats	N 3r grau + LC	% 3r grau + LC	N revocacions que finalitzen en 1r o 2n grau	% 3r grau o LC si no s'haguessin produït les revoca- cions
2006	2.360	879	37,2	403	54,3
2007	2.574	866	34,4	393	48,9
2008	2.201	917	41,7	362	58,1
2009	3.201	1.114	35,7	349	45,7
2010	3.370	1.312	36,8	341	49,0
2006-2010			37,2		51,2

2. Objectius

Aquesta recerca té com a objectiu general descriure i valorar la pràctica de la regressió per tal d'apuntar recomanacions a fi i efecte de reduir tant el nombre com l'impacte de la regressió en el procés de re-inserció. La recerca se centra en dos objectius específics que donen lloc a diferents preguntes.

El primer objectiu específic es refereix a les causes de la regressió i pretén conèixer si l'aplicació de la regressió respecta un model garantista i rehabilitador mitjançant les qüestions següents:

- 1) Quines són les infraccions que donen lloc a la regressió?
- 2) S'hagués pogut prevenir la infracció que ha donat lloc a la regressió?
- 3) S'ha utilitzat la regressió com a últim recurs i la persona ha pogut defensar-se davant de la infracció imputada?
- 4) La regressió ha estat utilitzada en clau rehabilitadora?

El segon objectiu específic es focalitza en les conseqüències de la regressió i vol examinar si es confirma que les persones regressades no arriben a acabar la condemna en tercer grau o en llibertat condicional, analitzant els factors que contribueixen a aquest resultat. A aquest efecte, s'han analitzat les preguntes següents:

- 1) La regressió disminueix la motivació al canvi?
- 2) La regressió incrementa la conflictivitat?
- 3) La regressió disminueix la percepció de legitimitat dels interns respecte al sistema penitenciari?
- 4) La regressió impedeix la recuperació dels permisos penitenciaris?
- 5) Com finalitzen les persones regressades la condemna i quins factors ho expliquen?

1. Aquesta xifra resulta de computar el nombre de regressions sobre la mitjana de persones que estan en tercer grau durant un any determinat. Com que no disposem de la mitjana, utilitzem com a indicador la dada de persones classificades en tercer grau el 31 de desembre de cada any.

Vegeu: http://www.gencat.cat/justicia/estadistiques_serveis_penitenciaris/9_pob.html.

3. Metodologia

Per dur a terme la recerca, s'ha pres com a població de referència les persones que van ser objecte d'una regressió a segon grau a Catalunya durant l'any 2011 i que acaben la seva condemna entre l'1 de juliol i el 31 de desembre del 2012 (52 persones). S'han estudiat els expedients penitenciaris dels 52 subjectes i s'ha aconseguit entrevistar el 75% dels casos.

4. Principals resultats i propostes

Els resultats relatius al primer objectiu de la recerca, consistent a avaluar la pràctica de la regressió a Catalunya d'acord amb un model normatiu inspirat en la protecció de la llibertat personal i la rehabilitació, són els següents:

- 1) Es compleix adequadament el principi de prevenir les infraccions que duen a la regressió.
- 2) La regressió s'utilitza correctament com a *ultima ratio* en els casos en què la infracció que duu a la regressió consisteix en el consum de drogues. En la resta de supòsits (*denúncia per infracció penal, incompliment de les condicions de la supervisió, impagament de la responsabilitat civil i no retorn*) no s'han adoptat mesures per canalitzar la conducta de la persona abans de procedir a la regressió.
- 3) No hi ha suficients garanties de defensa abans de la regressió. La regressió s'adopta sense cap tipus de procediment contradictori previ en què la persona pugui defensar-se de la infracció imputada i argumentar que la regressió no és necessària davant d'una autoritat imparcial. La percepció de la majoria dels regressats sobre la injustícia de la regressió resulta coherent amb aquest resultat.
- 4) La regressió s'utilitza correctament en clau rehabilitadora en una part dels casos en els quals es tracta de reconduir l'incompliment de la persona per altres vies i només s'adopta la regressió quan es creu que serà útil per confrontar les necessitats criminògenes de la persona. Tanmateix, aquesta bona pràctica es limita, fonamentalment, als casos en què l'incompliment deriva del consum de drogues.

Les conclusions sobre el segon objectiu de la recerca, relatiu a identificar les raons per les quals els regressats són majoritàriament alliberats sense un pla d'alliberament esglaonat, són les següents:

- 1) La variable més rellevant perquè el 61,5% de les persones regressades no recuperin el tercer grau o la llibertat condicional és la no obtenció de permisos postregressió o la tardança en obtenir-los. Tal com mostra la taula 3, una majoria de les persones regressades recuperen els permisos, si bé triquen una mitjana de 214 dies (7 mesos) a tornar a aconseguir-los.

Taula 3. Obtenció de permisos després de la regressió

Permisos	Freqüència	Percentatge	Dies de mitjana en l'obtenció de permisos*
Sí	31	59,6	214
No	21	40,4	-
Total	52	100	

* Interval: de 45 dies (mínim) a 535 dies (màxim).

- 2) La regressió afecta negativament les perspectives de desistiment de la persona i aquest factor, per la seva banda, dificulta l'obtenció de permisos i, en conseqüència, l'obtenció del tercer grau i de la llibertat condicional, tal com mostra la taula 4.

Taula 4. Factors associats a l'obtenció de permisos després de la regressió

Factor	Sig. estadística	V de Cramer
Afectació negativa de la regressió al desistiment	,018	0,37

- 3) Els factors individuals analitzats en la recerca no permeten explicar suficientment ni la no obtenció de permisos després de la regressió per una part important dels regressats, ni el fet que una part important dels que obtenen permisos no arriben a recuperar el tercer grau o la llibertat condicional.
- 4) Sembla que hi ha raons estructurals que contribueixen a explicar aquest impacte important de la regressió sobre com s'acaba la condemna i que podrien dependre dels temps que estableixen els diferents equips tècnics de les presons per recuperar el procés de reinserció.

Sobre la base del model proporcional i rehabilitador que es deriva del nostre marc constitucional es fan les propostes següents per tal de reduir el nombre de regressions i també de minimitzar-ne l'impacte:

- 1) És important establir per escrit les condicions que ha de complir la persona durant el règim obert. Aquestes condicions han d'estar vinculades als objectius de rehabilitació específics de cada persona i han de ser modificades segons l'evolució de l'intern. Les condicions d'incompliment de les quals pot suposar la regressió haurien de ser dinàmiques a l'igual del pla individualitzat rehabilitador. Aquesta mesura podria servir per prevenir la comissió d'infraccions i per identificar el fonament per discutir sobre si hi ha hagut un incompliment.
- 2) Resulta necessari que el procediment de regressió es doti de les garanties procedimentals bàsiques. La qüestió bàsica és que la regressió només podria ser adoptada després d'una vista oral en la qual es valorés l'evidència aportada per l'Administració i per la persona interessada. A partir d'aquí, una autoritat imparcial —podria ser una autoritat administrativa o el jutge de vigilància penitenciària— presidiria el procediment i hauria de ponderar si hi ha un incompliment de les condicions de la supervisió i, si escau, si resulta necessària la regressió o hi ha altres mesures menys greus que la regressió que permetin donar resposta a l'incompliment. L'objectiu d'aquesta proposta consisteix a minimitzar els casos en els quals s'han adoptat regressions davant de conductes que possiblement no requerien una resposta tan greu.
- 3) La decisió sobre la regressió ha d'estar guiada pel principi d'*ultima ratio*. Una vegada que, amb el procediment previst abans, s'ha establert que hi ha hagut un incompliment no justificat de les condicions del tercer grau, s'ha de ponderar si, des de la perspectiva de la rehabilitació de la persona, hi ha altres mesures menys greus que estiguin en condicions d'afrontar les necessitats criminògenes de la persona. Seguint la bona pràctica existent en els casos de regressió per consum de drogues, les mesures que haurien de valorar-se abans de procedir a la regressió són: 1) establir noves pautes de tractament de les necessitats detectades o reforçar el nivell de supervisió rehabilitadora sense recórrer a un procediment d'incompliment; 2) advertir formalment la persona abans d'iniciar un procediment de revocació; 3) utilitzar sancions de menor gravetat, com poden ser les reduccions del règim de permisos; 4) fer ús del règim obert restringit com a període de contenció que eviti la regressió a segon grau. La pràctica proposada resulta coherent amb la reflexió penològica internacional sobre la necessitat d'adoptar mesures per prevenir que els incompliments tècnics de la supervisió siguin una font important d'entrades a la presó.
- 4) Caldria implementar una pauta d'actuació nova per tal d'evitar els incompliments causats per la no satisfacció de la responsabilitat civil derivada del delictes. Així, en cas d'absència d'un pla de pagament realista, entès com un pla de reparació en funció de les possibilitats de la persona, caldria instar l'òrgan judicial sentenciador a establir-lo. L'Administració hauria de supervisar l'esforç reparador de la persona i, en cas que es detectin incompliments, valorar la necessitat d'instar una revisió del pla de pagament o advertir adequadament la persona de les possibles conseqüències de l'incompliment. Finalment, davant d'un procediment de regressió, el jutge de vigilància penitenciària hauria de ponderar, com a resposta a l'incompliment, el fet d'establir el pla de pagament com una condició del manteniment en tercer grau.
- 5) En cas que una persona sigui regressada a segon grau, i tal com proposa la Direcció General de Serveis Penitenciaris en la Circular 2/2012, sobre la gestió, execució i seguiment de la llibertat condicional, és molt recomanable establir un pla per escrit, i comunicar-lo a la persona interessada, dirigit a la recuperació del tercer grau. Aquest pla ha de delimitar les activitats de tractament que la persona ha de fer per aconseguir de nou els permisos i el tercer grau. En aquest sentit, resulta necessari replantejar la pràctica actual per la qual no passa solament que una part de les persones regressades no recuperen els permisos, sinó que els que sí que els recuperen triguen a fer-ho de mitjana set mesos.

Recerca 2:

Factors de risc de conducta violenta intrainstitucional en interns penitenciaris

Autors: Karin Arbach Lucioni i Marian Martínez García

1. Introducció

La investigació sobre la conducta dels interns dins de la presó ha tingut un desenvolupament extens durant les dues últimes dècades en la literatura d'investigació anglosaxona (Sorensen i Cunningham, 2007). Les troballes sobre nivells de prevalença d'aquestes conductes o sobre les variables que s'hi associen més estretament ajuden en la presa de decisions professionals a orientar sobre el nivell de servei requerit i també a detectar necessitats d'intervenció (Andrews i Bonta, 1995). Les estadístiques dels Serveis Penitenciaris de Catalunya informen sistemàticament sobre el comportament dels interns d'acord amb els incidents que es produeixen dins els centres penitenciaris, i quantifiquen les agressions greus i lleus realitzades a funcionaris o a altres interns. Malgrat que aquesta codificació és útil a nivell local, no permet la comparació amb la quantitat d'estudis publicats en la bibliografia internacional i, per tant, no és possible saber en quin grau la situació de les presons catalanes s'acosta a la d'altres entorns socioculturals, legislatius, econòmics o polítics, o se n'allunya.

Es considera que la rellevància d'aquest estudi no rau solament en la descripció d'una realitat poc estudiada en el context espanyol en general, i en el català en particular, sinó també en les aportacions noves que poden sorgir a partir del coneixement dels factors de risc presents en la ocurrencia d'aquesta conducta indesitjada i desfavorable en el context penitenciari.

2. Objectius

L'objectiu principal d'aquest estudi és conèixer quins factors individuals tradicionalment associats amb la conducta intrapenitenciària són els més eficaços a l'hora de predir els comportaments violents que tenen els interns i internes dins del sistema penitenciari català.

També es vol conèixer quina és la prevalença d'aquest tipus de conducta i si el delicte principal pel qual una persona es troba complint condemna és un factor que influeix en el risc per comportar-se de manera violenta dins de la presó.

3. Metodologia

Per assolir aquests objectius, s'han analitzat una sèrie de factors de risc, particularment aquells que componen la versió de cribatge del sistema d'avaluació de riscos múltiples del Sistema Penitenciari de Catalunya denominat RisCanvi (Andrés-Pueyo, Arbach i Redondo-Illescas, 2010), en una mostra de 7.517 interns penitenciaris, d'ambdós sexes, avaluats amb l'escala RisCanvi Screening.

Les variables de resultat utilitzades han estat les infraccions disciplinàries registrades en el SIPC d'acord amb els codis 108, 109 i 110 del Reglament penitenciari. Aquests han estat agrupats en les 3 categories següents en funció de la severitat de la violència associada a cada conducta: infraccions violentes (IV), potencialment violentes (IPV) i no violentes (INV). Les infraccions van ser registrades durant el període comprès entre juliol de 2009 i juliol de 2011, controlant en tots els casos que l'ocurrencia de les infraccions fos posterior a l'avaluació del risc.

4. Principals resultats

Quant a la taxa d'infraccions intrapenitenciàries es va trobar que l'11,8% dels interns va mostrar almenys una conducta violenta, el 10% de subjectes van emetre conductes potencialment violentes i l'1,4% van protagonitzar infraccions de tipus no violent. Aquesta distribució és justament inversa a allò que s'esperaria, que és una proporció en ordre descendent des de les infraccions no violentes fins a les violentes, a causa que la major quantitat de conductes violentes solen concentrar-se en una petita proporció de subjectes. Una possible explicació sobre el fet que hi hagi més infraccions violentes que no violentes pot estar indicant que no es registren de manera sistemàtica en el SIPC totes les infraccions no violentes. En termes generals, prop del 40% d'aquells que van mostrar infraccions no violentes i potencialment violentes, també van mostrar conductes de major gravetat classificades dins de les infraccions violentes. Específicament, la presència d'infraccions no violentes va associar-se significativament amb l'ocurrencia d'infraccions violentes, i va incrementar 5,2 vegades el risc de presentar-les. Tanmateix, la presència de conductes potencialment violentes va multiplicar per 11 la probabilitat de presentar conductes violentes (taula 1).

Taula 1. Influència en el risc per a diferents tipus d'infraccions dins de la presó

IV	
INV	
Sí	38,5%
No	10,7%
OR (95% IC)	5,2 (4,1-6,7)
IPV	
Sí	40,6%
No	5,9%
OR (95% IC)	10,8 (9,3-12,6)

OR: *odds ratio* o raó de probabilitats; és una mesura de la grandària de l'efecte, un valor superior a 1 indica increment en el risc per al grup amb la condició present. IV: infracció violenta. IPV: infracció potencialment violenta. INV: infracció no violenta.

Els resultats de les anàlisis bivariades indiquen que, excepte en el cas de la nacionalitat, la resta de factors es van relacionar de forma significativa amb les infraccions violentes. Per a les infraccions potencialment violentes, no van mostrar relacions significatives ni la nacionalitat, ni el gènere. I en el cas de les infraccions no violentes, aquestes van associar-se amb totes les variables predictores excepte la nacionalitat, les evasions i els trencaments, la història de conducta violenta i la resposta limitada al tractament i els recursos sociofamiliars.

Els resultats obtinguts de les anàlisis multivariades entre els factors de risc i les infraccions mostren que el model de predicció per a les infraccions violentes presentava un bon ajust i va classificar correctament el 72% de la mostra. Els *problemes de conducta penitenciària prèvia*, en qualsevol moment de la vida penitenciària de l'intern, és la variable millor predictora de les infraccions violentes durant el seguiment, seguida de tres variables dinàmiques: les *actituds procriminals*, la *manca de suport familiar i social* i els *problemes quant al consum d'alcohol o drogues* durant el darrer any.

Ser home i penat s'associa amb una disminució, entre el 44% i el 55%, en el risc d'infraccions violentes; en contraposició, ser dona preventiva incrementa aquest risc en aquesta mostra. El risc també disminueix en funció de l'edat: per a cada unitat d'increment en aquesta variable el risc disminueix un 0,4%.

En el cas de les infraccions potencialment violentes, l'ajust del model predictiu va ser acceptable i va classificar correctament el 72,1% de la mostra. Com en el cas de les infraccions violentes, també una *història de conducta penitenciària problemàtica* va ser la variable més estretament associada amb el resultat, i va incrementar 2,6 vegades el risc de la seva aparició, seguida dels *problemes recents amb l'alcohol o les drogues* i la *manca de parella*, que van incrementar el risc entre 1,5 i 1,7 vegades. La situació processal com a penat i l'edat van ser les dues variables que van associar-se negativament amb el criteri, és a dir, amb una reducció del risc.

Pel que fa a les infraccions no violentes, l'ajust del model va ser adequat i va classificar correctament el 67,4% de la mostra. Novament els *problemes previs de conducta penitenciària* va ser la variable que va associar-se més estretament amb el resultat, incrementant el risc 1,6 vegades. Les *actituds procriminals*, l'*absència de relacions de parella estable*, un *delicte base violent* i els *problemes associats al consum d'alcohol o drogues* incrementaren aquest risc entre 1,3 i 1,5 vegades, i el gènere masculí, la condició de penat i l'edat van disminuir el risc de manera significativa.

La taula 2 mostra els estadístics d'eficàcia predictiva del model. Les AUC (àrea sota la corba ROC) es van ubicar entre ,72 i ,77 indicant una validesa predictiva acceptable.

Taula 2. Estadístics dels models de predicció per a cada criteri

	IV	IPV	INV
VPP	69,1%	33,2%	65,9%
IC 95%	65,9%-72,2%	31,3%-35,1%	60,0%-71,5%
VPN	72,4%	90,8%	67,5%
IC 95%	71,3%-73,5%	90,0%-91,6%	66,4%-68,6%
AUC	,77	,76	,72
IC 95%	,75 - ,79	,75- ,78	,69- ,75

IV: infracció violenta. IPV: infracció potencialment violenta. INV: infracció no violenta. VPP: valor predictiu positiu. VPN: valor predictiu negatiu. IC: interval de confiança. AUC: àrea sota la corba. e.t.= error típic de l'AUC. *p > ,001.

5. Conclusions i discussió

En conclusió, malgrat enfocar-se principalment en variables de naturalesa individual, l'estudi actual és potent quant al disseny i la grandària mostral, i representa una contribució útil a la investigació transcultural sobre la violència institucional, alhora que avala l'ús del RisCanvi Screening en l'avaluació de la conducta violenta dins de la presó. No obstant això, es proposa com a línia de recerca futura l'exploració de la capacitat predictiva de la valoració global amb RisCanvi Screening amb els nous punts de tall implementats a partir de juliol de 2011, la modificació dels quals tenia com a objectiu millorar la capacitat predictiva que l'instrument ha demostrat en recerques prèvies. Tanmateix, aquest estudi aporta una base científica sobre una problemàtica no abordada des d'aquesta perspectiva a Catalunya ni a la resta de l'Estat, i explora els efectes de variables individuals i la seva relació amb la subseqüent mala conducta institucional d'una manera veritablement predictiva. Aquests resultats mostren que l'edat més jove, estar en situació de presó preventiva en el cas de les dones, presentar conducta violenta o antisocial anteriorment tant en la comunitat com en l'àmbit penitenciari, respondre de manera poc reeixida als tractaments recents o mostrar problemes en el consum d'alcohol o drogues, i les actituds procriminales produeixen un efecte positiu robust en la predicció d'infraccions disciplinàries. Els resultats d'aquest estudi, que es troben més ampliat en l'informe sencer penjat al catàleg d'investigacions del CEJFE, tenen aplicacions tant a nivell teòric com a nivell pràctic i per a la recerca.

Butlletins *Invesbreu* publicats

- 1 Immigrants i criminalitat a Europa. Els exemples d'Alemanya i Espanya. Gener 1995
- 2 La preso pública de Barcelona durant l'etapa isabelina / La casa de correcció de Barcelona (1836-1856). Gener 1998.
- 3 El cost de la justícia penal. Privació de llibertat i alternatives. Febrer 1998.
- 4 El nen abusat sexualment com a testimoni / Els delictes contra la llibertat sexual relacionats amb menors. Març 1998.
- 5 Intel·ligència i personalitat en el procés rehabilitador del delinqüent. Maig 1998.
- 6 Salut i presó. Octubre 1998.
- 7 La premsa envers la violència juvenil i la presó. Novembre 1998.
- 8 El tractament dels agressors sexuals. Febrer 1999.
- 9 La victimització a Catalunya l'any 1996. Abril 1999.
- 10 Programes aplicats de psicologia comunitària amb personal penitenciari. Juny 1999.
- 11 Justícia juvenil: inserció laboral i mesures en medi obert. Octubre 1999.
- 12 Reincidència i delinqüència juvenil. Novembre 1999.
- 13 Violència domèstica. Desembre 1999.
- 14 L'estat de l'adopció a Catalunya (1998-1999).
- 15 Maltractaments infantils a Catalunya. Juny 2000
- 16 Presó i dones. La incidència dels programes motivacionals en la conducta social. Un estudi evolutiu (1988-2000) a la presó de dones de Barcelona. Setembre 2000
- 17 Avaluació d'un programa de tractament per a joves violents. Novembre 2000
- 18 Avaluació de l'efectivitat dels programes de tractament amb delinqüents a Europa. Gener 2001
- 19 La victimització a Catalunya l'any 1999. Maig 2001
- 20 L'arrest de cap de setmana a Catalunya (1996-2000)
- 21 Addictes a les drogues i reincidència en el delictes
- 22 Maltractaments físics greus a nadons i menors de quatre anys ingressats en centres d'acolliment
- 23 Intervenció institucional. Elements per a l'anàlisi en menors infractors o en risc
- 24 Els menors estrangers indocumentats no acompanyats (MEINA)
- 25 La mediació penal
- 26 La reincidència
- 27 Família i conducta antisocial
- 28 Presentació de dues recerques de l'àmbit penitenciari
- 29 Intervenció en centres de justícia juvenil
- 30 La classificació inicial en règim obert dels condemnats a presó
- 31 La reincidència en les penes alternatives a la presó a Catalunya
- 32 L'assistència religiosa i la llibertat de culte a les presons de Catalunya
- 33 Bullying - Violència de gènere. Elements per a l'anàlisi
- 34 Violència dels joves a la família
- 35 Infractors i conducta violenta
- 36 Drogues i tractament penitenciari
- 37 Perfil professional del jutge de primera instància i instrucció de Catalunya
- 38 Violència de gènere i justícia
- 39 Delictes sexuals i reincidència
- 40 Intervenció amb infractors juvenils
- 41 Mediació i resolució de conflictes en entorns penitenciaris
- 42 Perfil professional del Secretari Judicial de Catalunya
- 43 Predicció del risc de violència en contextos institucionals. Els sistemes de control monitorat aplicat a penats adults
- 44 Drogues i presó. Mesures de seguretat i salut mental
- 45 Models de política criminal i penitenciària internacional
- 46 Dona i violència de gènere
- 47 La formació dels funcionaris de seguretat dels centres penitenciaris a Catalunya i a França
- 48 Perfil dels penats per delictes contra la seguretat del trànsit
- 49 Intervenció amb agressors de violència de gènere
- 50 Intervenció amb infractors condemnats per delictes de trànsit a programes formatius
- 51 Abús sexual infantil: valoració psicosocial des de l'àmbit de la justícia
- 52 Agressors en violència de parella
- 53 Inserció després de la presó
- 54 Estrangers en centres penitenciaris
- 55 Victimologia i ciberdelicte en menors
- 56 La reincidència en el programa de mediació i reparació de menors
- 57 Intervenció penal amb infractors de trànsit
- 58 Avaluació de menors infractors: factors protectors i de risc
- 59 El temps en la justícia de menors
- 60 Intervenció en el marc de l'execució de mesures penals en la comunitat
- 61 Prestacions en benefici de la comunitat i realització de tasques socioeducatives en justícia juvenil
- 62 La victimització d'infants i joves en risc
- 63 La llibertat condicional a Catalunya